

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]
i et EF-samarbejde om disse spørgsmål, således at omkostningerne kan fordeles på flere lande.

Det hidtidige samarbejde på det forskningsmæssige område har givet beskedne resultater. Der kan måske først ventes fremskridt for alvor, når forskning bliver så omkostningskrævende, at det er klart, at det overstiger alle de enkelte EF-landes økonomiske kræfter.

Det er et dansk hovedsynspunkt over for EF-samarbejdet, vedrørende miljøbeskyttelse, som kom klart til udtryk på topmødet i oktober sidste år, at tyngden i EF-samarbejdet bør flyttes fra økonomisk vækst til de kvalitative aspekter. Økonomisk vækst vil naturligvis også i de kommende år være både ønskelig og nødvendig, men den skal kontrolleres, således at den først og fremmest bliver et middel til at gennemføre de sociale og miljømæssige mål, de enkelte lande i Europa sætter sig. I denne henseende bør også den langsigtede fysiske planlægning spille en rolle for herved at formindske fremkomsten af miljø- og forureningsproblemer. Regeringen lægger i denne forbindelse vægt på, at den på topmødet fastsatte tidsfrist, den 31. juli 1973, for opstilling af et handlingsprogram på miljøområdet overholdes.

En løsning af miljø- og forureningsproblemerne forudsætter dels en række tekniske undersøgelser og vurderinger, dels i mange henseender ny viden og forskning. Behandlingen af disse forskellige problemer er i fuld gang i Bruxelles og vil indgå som led i det handlingsprogram, der skal vedtages inden sommerferien.

Dette samarbejdsområde vil utvivlsomt tiltage i betydning og komme til at omfatte en større emnekreds i de kommende år. Miljøbeskyttelse er et vigtigt element i de enkelte landes samfundspolitik. Samtidig er det klart, at disse problemer bedst kan løses i samarbejde mellem lande, der befinder sig på samme økonomiske udviklingsstrin.

Det er det danske synspunkt, at der på fællesskabsgrundlag bør søges opnået enighed om tilvejebringelsen af en fælles høj målsætning for kvaliteten af de menneskelige omgivelser. EF's miljøpolitik bør udformes således, at den i videst muligt omfang tilskynder til koordinerende fremskridt i

medlemslandenes politik. Fællesskabet skal være garant for, at intet medlemsland sækker bagud i miljøbeskyttelsesarbejdet, men det bør på den anden side ikke virke bremsende for det enkelte land, der ønsker at være foregangsland på området. Man bør samtidig tilstræbe, at foranstaltninger på miljøområdet ikke fører til nye handelshindringer eller forvridninger af konkurrenceforholdene mellem medlemslandene. Dette sikres efter dansk opfattelse bl. a. ved, at man som en hovedregel fastholder princippet om, at omkostninger, der er forbundet med overholdelsen af fastsatte miljønormer, afholdes af de pågældende fabrikker og virksomheder.

Gennemgangen af EF-problemerne viser, hvor omfattende problemer der er tale om. Erfaringerne fra de første måneder af vort medlemskab bekræfter, at det er svært for et land som vort at tilslutte sig EF-samarbejdet, som nu har udviklet sig for de andre landes vedkommende gennem mere end 15 år.

Det bureaukrati, som følger med ethvert internationalt samarbejde, har vi set klare eksempler på i EF. Det gælder såvel under regeringsforhandlinger som i erhvervslivets daglige arbejde; også her har man mødt vanskeligheder i forbindelse med EF-administrationens papirmølle. Det er et problem, alle medlemslande er opmærksom på. Den kendsgerning, at vi møder disse problemer med friske øjne, betyder, at vi har et særligt ansvar for at påpege de fejl, som vi konstaterer. Det er regeringens hensigt at foreslå EF sådanne rationaliseringsforanstaltninger og forbedringer i arbejdsgangen, som vi finder rimelige og nødvendige.

Som nyt medlem må vi gennemføre den fornødne prioritering af arbejdsopgaverne. I denne forbindelse er det både en fordel og en ulempe, at vi den 1. juli skal overtage formandskabet i EF. Vi bliver derved tvunget til at præstere en særlig indsats for at løse denne opgave. På den anden side vil det kræve ikke blot forståelse, men også positiv medvirken fra politikerne, administrationen, erhvervslivet og interesseorganisationerne. Gennem en sådan indsats vil vi forhåbentlig kunne opnå en vis tilslutning til vore synspunkter vedrørende vigtige områder og medvirke til at virkeliggøre hovedformålet for EF: gennem samarbejde mellem